Сергій Єсенін

Відгомоніла золота діброва...

Перекладач: В.Коломієць

Джерело: З книги: Чорна О.В. Зарубіжна література: Хрестоматія. 8 клас. — Харків: Торсінг, 2003.

Відгомоніла золота діброва
Беріз веселих словом шелестким.
І журавлі у небі вечоровім
Вже не жаліють більше ні за ким.
Кого жаліть? Та ж кожен — подорожній
В цім світі: зайде і полишить дім.
Про всіх, що зникли, марить дика рожа
З широким місяцем над ставом голубим.
Стою самотній на рівнині голій,
А журавлів односить вітер вдаль.
Я повен дум про юність смаглочолу,
Хоча нічого, що пройшло, не жаль.
Не жаль тих літ, які на вітер кинув,
Не жаль душі бузкову рясновіть.
В саду пала багаття горобини,
Та не снага когось йому зігріть.
Не обгорять у горобини грона,
Від смаготи не пропаде трава.
Як дерево ласкаво листя ронить,
Так я роню смутні мої слова.
І якщо час їх вітровієм в змові
Згребе у жмуток їх, як зайвий біль...
Скажіть ви так... що золотій діброві
Відгомонілось любо серед піль.